

תת"ע 1930/12/13 - מדינת ישראל נגד מצרי מחמד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1930-12-13 מדינת ישראל נ' מצרי מחמד
תיק חיצוני: 90501441183

בפני	כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מצרי מחמד

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לבטל כתב אישום לפי סעיף 239 א (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 בטענת התיישנות.

2. נגד הנאשם הוגש ביום 16.10.13 כתב אישום לפיו נהג הנאשם ביום 16.3.13 במהירות מופרזת של 142 קמ"ש, העולה על המהירות המותרת של 90 קמ"ש הרשומה בתמרור, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות תעבורה.

ביצוע העבירה תועד ע"י מצלמה המותקנת במקום. לפיכך הדו"ח לא נרשם ולא נמסר לנאשם במקום ביצוע העבירה, אלא נשלח בדואר לאחר פיתוח סרט הצילום.

3. הנאשם העלה טענת התיישנות, הואיל ולדבריו לא נשלחה לו הודעה בתוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה כפי שנקבע בחוק, והפנה את בית המשפט לאמור בסעיף הנזכר לעיל.

המאשימה התנגדה לבקשה ונימקה זאת בכך שנשלחה הודעה לנאשם בדבר ביצוע העבירה ביום 3.4.13, היינו במסגרת המועד הקבוע בחוק והציגה בפני בית המשפט העתק אישור ממערכת הדות"ן הכולל את הנתונים הבאים:

ביום 3.4.13 נשלחה לנאשם לכתבתו הרשומה, סטרומה 3 לוד, הודעה בדבר ביצוע העבירה בדואר רשום מס' (RR-00008723H4).

ביום 29.10.13 נשלחה לנאשם הזמנה לדין בדואר רשום (RA-012238910H4) לאותה כתובת הנ"ל, אשר נתקבלה על ידו ביום 17.11.13.

4. הדין

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו אני קובעת, כי לא חלה במקרה דנן התיישנות מהנימוקים הבאים:

חוק סדר פלילי קובע, בסעיפים 239 א ו-225 א(1), מסגרת מועדים בהם על התביעה לשלוח לנאשם הודעה על ביצוע עבירה או זימון למשפט. כאשר מדובר על אישום המבוסס על צילום הרכב אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם כן נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים ממועד ביצועה.

זאת ועוד, תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה אשר קמה כאשר התביעה מוכיחה את משלוח ההודעה בדואר רשום ולאחר שחלפו 15 יום ממשלוח ההודעה. החזקה ניתנת לסתירה, באם יוכיח הנאשם, כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

מטרתם של סעיפי החוק הינה להביא לידיעת הנאשם את הכוונה להעמידו לדין, ועם יידוע הנאשם על כוונה זו נפסק מרוץ ההתיישנות הקבוע בסעיפים אלו.

בעניין תקופת ההתיישנות המיוחדת שנקבעה לגבי עבירות תעבורה, הלכה פסוקה היא כי: " מטרתו של תנאי זה, כך נראה, היא שהחשוד לא יופתע על ידי קבלת דו"ח כעבור למעלה משנה מיום ביצוע העבירה. קיים חשש שבמקרה כזה לא ידע במה המדובר ויקשה עליו להתגונן. כדי שהדבר לא יקרה דורש התנאי שתשומת ליבו של החשוד תוסב לכך שמיחסת לו העבירה תוך שנה מיום שזו נעברה. הדבר יכול להיעשות אם על ידי כך שיוזמן לחקירה ואם על ידי כך שתימסר לו הודעה על ביצוע העבירה. גם במקרה כזה אין הכרח שתתקיים חקירה, אפילו לא של החשוד. די בכך שיודע לחשוד על העבירה המיוחסת לו". דנ"פ 9263/99 מדינת ישראל נ' בקשי.

5. ברע"פ 2307/98 קריב אהוד נ' מדינת ישראל נפסק ע"י כב' השופט ברק כי: " אף מבלי לפסוק בסוגיה לגופה, ניתן לקבוע כי ההסתפקות באישור על משלוח הודעה בדואר רשום אינה מהווה על פניה נהג פסול המחייב התערבות של בית משפט זה". היינו, להוכחת חזקת מסירה ניתן להסתפק באישור על משלוח הודעה בדואר רשום.

במקרה הנדון, ברישומי הדו"ח, שהוגשו ע"י המשיבה, ואשר הינם רשומה מוסדית, מפורטים נתוני המשלוח של ההודעה על ביצוע עבירה כולל מספר אישור דואר רשום והכתובת אליה נשלחה ההודעה, כאמור לעיל- ביום 3.4.13 נשלחה הודה לכתובת סטרומה 3 לוד. לפיכך, ההודעה על ביצוע העבירה נשלחה במועד. מאחר שקמה חזקת מסירה בהתאם לתקנה 44, שהמבקש לא הפריכה, הרי שההודעה נמסרה במסגרת ארבעת החודשים הקבועים בחוק ועוצרת את מרוץ ההתיישנות.

כמו כן, רישומי הדו"ח מכילים גם פרטי ההזמנה לדין שנשלחה ביום 29.10.13 בדואר רשום, עם מספר הדואר

הרשום ופרטיו של המבקש, לרבות אותה כתובת אליה נשלחה ההודעה על ביצוע העבירה. אין חולק, כי המבקש קיבל ההזמנה לידי שכן הוא חתום על אישור המסירה ולא לא הכחיש זאת בבקשתו. זאת ועוד, בבקשתו אף הודה כי כתב האישום הוגש ביום 16.10.13 שהוא מועד הפקת ההזמנה לדין. בפועל הוגש הדוח לביהמ"ש ביום 5.12.13.

היינו, המשיבה עמדה בסד הזמנים הקבוע בחוק.

.6 סוף דבר

נוכח האמור לעיל אני דוחה את בקשת ההתיישנות.

ניתנה היום, א' אדר תשע"ד 01 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.